

ЕКОНОМІКА

DOI: <https://doi.org/10.32782/2521-666X/2025-90-1>

УДК 3.33.336

Акімова О.В.

доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри обліку, оподаткування та економічної безпеки,
Донбаська державна машинобудівна академія
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8098-1790>

Петченко М.О.

аспірант,
Донбаська державна машинобудівна академія
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3557-0359>

Akimova Olena, Petchenko Maksym
Donbas State Engineering Academy

ІНСТРУМЕНТАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОПТИМІЗАЦІЇ ФІНАНСОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА З УРАХУВАННЯМ ІНТЕРЕСІВ СТЕЙКХОЛДЕРІВ

INSTRUMENTAL SUPPORT FOR THE OPTIMIZATION OF ENTERPRISE FINANCIAL POTENTIAL TAKING INTO ACCOUNT STAKEHOLDER INTERESTS

В статті обґрунтовано доцільність використання динамічного моделювання бізнес-процесів як методологічної основи для оцінки ефективності реалізації фінансових стратегій підприємства. У межах авторської концептуальної моделі, розробленої на основі теорії зацікавлених сторін, поставлено завдання оптимізації процесів розміщення фінансових ресурсів стейкхолдерами. Метою дослідження визначено апробацію показників для аналізу ефективності стратегій формування набору фінансових інструментів на другому – «інструментальному» рівні моделі. Запропоновано модель поведінки групи зацікавлених сторін на основі даних діяльності реального підприємства. Результати моделювання дозволяють здійснити об'єктивну оцінку обраних фінансових стратегій. Отримані висновки можуть бути використані в рамках практичного впровадження стейкхолдерського підходу до управління фінансовим потенціалом.

Ключові слова: фінансовий потенціал, теорія зацікавлених сторін, ресурсна структура, фінансові інструменти, динамічне моделювання, оцінка ефективності, фінанси підприємства, фінансова стратегія.

The article substantiates the relevance of employing dynamic business process modeling as a methodological foundation for evaluating the effectiveness of financial strategies implemented by enterprises. Special emphasis is placed on the necessity to shift analytical perspectives toward adaptive, stakeholder-sensitive approaches in resource allocation amidst financial complexity and uncertainty. The research is grounded in a conceptual model proposed by the authors, which conceptualizes the resource component of a firm's financial potential as a two-tiered structure. Anchored in stakeholder theory, this model frames the objective as maximizing stakeholder-specific returns on allocated financial resources. The first tier of the model quantifies the aggregate volume of resources provided by individual stakeholders or stakeholder groups. The second tier disaggregates each stakeholder's input into an array of financial instruments utilized. The primary aim of the study is to test a performance indicator system designed to assess the efficiency of various combinations of financial instruments at the instrumental level of the model. A hypothetical model of stakeholder behavior is developed using empirical data from a real enterprise over a specific operational period. It assumes that stakeholders aim to maximize financial returns from invested resources, thereby necessitating the objective assessment of strategic decisions in a dynamic framework. Simulations of financial service formation strategies reveal distinct patterns in the variation of key performance indicators. Research outcomes validate the practical utility of the proposed two-tier model and its accompanying analytical toolkit, supporting its application in both theoretical explorations and practical implementations of stakeholder-based approaches to managing enterprise financial potential. Furthermore, this framework facilitates improved decision-making processes, enhances transparency in financial operations, and provides a strategic lens through which to align business goals with stakeholder expectations under conditions of rapid market evolution.

Keywords: financial potential, stakeholder theory, resource structure, financial instruments, dynamic modeling, efficiency assessment, enterprise finance, financial strategy.

Постановка проблеми. Розширення складу учасників ринку капіталу актуалізує потребу у формуванні стабільної системи фінансування, інтегрованої до системи стратегічного управління підприємством. Це неможливо без перегляду підходів до оптимізації структури ресурсного потенціалу суб'єкта господарювання. Проте наявні методологічні основи економічного аналізу здебільшого базуються на класичній теорії структури капіталу, що не враховує особливості сучасного фінансового середовища та новітніх інструментів залучення ресурсів. Така обмеженість підходів може призводити до викривлення висновків щодо ефективності обраної фінансової стратегії.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема оптимізації ресурсної складової фінансового потенціалу підприємства нерозривно пов'язана з питаннями оцінки фінансового потенціалу та займає важливе місце в роботах сучасних науковців, що проявляється в удосконаленні підходів та методологічних рекомендацій. Дослідженнями цього питання займаються такі науковці, як Ареф'єва О.В., О.М. Гайдасенко [1], Давидов О.І [2], Комарецька П.В., Краснокутська Н.С., Грицуленко С.І., Нагорнюк О.В., Левченко Н.М., Мельник О.В., Кунцевич О.В., Богма О., Камінський С., Ковальчук Н.О. [3], Гутник П., Середа О.О., Костирко Л. А., Прокопишак В.Б. та інші. Разом з тим, сучасні теоретичні економічні набуття, вимагають розширення існуючого інструментарію для підвищення якості досліджень.

Мета статті. Обґрунтування та апробація альтернативної системи аналітичних інструментів для оцінки ефективності формування ресурсної складової фінансового потенціалу підприємства для другого «інструментального» рівня моделі. Методологічною базою дослідження виступають загальнонаукові й спеціальні методи, а також інструменти моделювання, що враховують емпіричні дані щодо діяльності реального підприємства.

Викладення основного матеріалу. Орієнтація сучасного економічного аналізу на динамічні моделі бізнес-процесів зумовлена необхідністю посилення практичного значення результатів наукових досліджень, передусім у сфері підвищення ефективності фінансових рішень. У центрі уваги опиняється завдання раціонального розміщення фінансових ресурсів із метою максимізації вигоди, зокрема через використання механізмів диверсифікації фінансових інструментів. Активізація науково-технологічного розвитку зумовлює зростання кількості інноваційних способів залучення ресурсів для підтримки підприємницької активності. Це, у свою чергу, сприяє розширенню кола суб'єктів, які прямо чи опосередковано впливають на формування параметрів функціонування ринку капіталу.

У межах запропонованої концепції дворівневої структури ресурсної складової фінансового потенціалу загальний обсяг фінансових ресурсів підприємства

розглядається як сукупність внесків окремих зацікавлених сторін або їх груп (перший рівень). Обсяг фінансових ресурсів кожного зі стейкхолдерів, у свою чергу, подається як сума фінансових інструментів, що ними застосовуються (другий рівень) [4 с. 11].

$$V = \sum V_{S_i} = \sum \sum V_{S_{ij}} \quad (1)$$

де V_{S_i} – обсяг фінансових ресурсів i -того стейкхолдера або групи стейкхолдерів.

де $V_{S_{ij}}$ – обсяг фінансового інструменту i -того стейкхолдера за j -тим фінансовим інструментом.

В рамках даної концепції, на першому (стейкхолдерському рівні) вирішуються питання кількісного характеру формування ресурсного потенціалу підприємства та аналітичний інструментарій базується на показнику стейкхолдерського фінансового левериджу [5 с. 8]:

$$SL_i = V_{S_i} / (V - V_{S_i}) \quad (2)$$

де V – загальний обсяг загального фінансових ресурсів в діяльності підприємства;

V_{S_i} – обсяг фінансових ресурсів i -того стейкхолдера.

Разом з тим, очевидно, що аналіз другого (інструментального) рівня дозволить зробити висновки по якісному характеру ресурсної складової фінансового потенціалу від i -того стейкхолдера, що може стати відправною точкою для визначення ефективності розміщення фінансових ресурсів.

Розуміючи, що кожен фінансовий інструмент має ряд властивостей як спільного так і особистого характеру та враховуючи, що метою будь-якої зацікавленої сторони є максимізація рівня власної фінансової вигоди, вважаємо цілком доцільним застосувати в якості показника аналітичної оцінки ефективності середньозважену рентабельність стейкхолдерського фінансового ресурсу ($WAFRS$) (по аналогії з показником WACC з інструментарію для аналізу структури капіталу) [6 с. 7]

$$WAFRS_i = \sum \frac{V_{S_j} * RF_{V_{S_j}} * k_{tax_{V_{S_j}}}^{II}}{V_{S_i}} \quad (3)$$

де V_{S_j} – обсяг j -того фінансового ресурсу;

$RF_{V_{S_j}}$ – рентабельність j -того фінансового ресурсу;

$k_{tax_{V_{S_j}}}^{II}$ – податковий коректор другого порядку j -того фінансового ресурсу [5 с. 9];

V_{S_i} – загальний обсяг фінансових ресурсів i -того стейкхолдера.

При цьому особливу увагу слід приділити врахуванню специфіки алгоритмів розрахунку податкових коректорів, які обумовлюються можливими варіаціями отримання фінансової вигоди в залежності від обраних стейкхолдерами організаційно-правових форм та портфелів фінансових інструментів.

Авторами статті проведено аналіз поведінки показника $WAFRS$ на основі реальних даних бухгалтерського та управлінського обліку торговельного підприємства за період 2021–2024 роки.

В рамках дослідження з переліку зацікавлених сторін підприємства виділено групу «власники-менеджери» (ВМ) – група, що одночасно є власниками підприємства та виконує функції менеджменту.

Показник $WAFRS_i$ розраховано в трьох варіантах для відповідних значень середнього розміру обсягу фінансових ресурсів:

- базовий «А», коли група використовує лише один фінансовий інструмент з нефіксованою вигодою (NF);
- оптимізований «В», коли група використовує два фінансових інструменти з нефіксованою (NF) та фіксованою вигодою (F) (ставка 14,0 процентів річних) обидва для фізичних осіб, відповідно 60% та 40% від загального обсягу фінансового ресурсу групи стейкхолдерів;
- оптимізований «С», коли група використовує два фінансових інструменти з нефіксованою (NF)

для фізичних осіб та фіксованою вигодою (F) (ставка 14,0 процентів річних) для юридичних осіб (наприклад через інститути спільного інвестування), відповідно 60% та 40% від загального обсягу фінансового ресурсу групи стейкхолдерів.

У процесі розрахунків частка фінансової вигоди групи «власники-менеджери», що реалізується у формі заробітної плати, була зафіксована на єдиному рівні для всіх варіантів з метою усунення впливу цього фактору на результати дослідження та забезпечення їх об'єктивності.

Результати розрахунків приведено в таблиці 2.

Фактично в даному прикладі застосовано широко відомий прийом податкового щита, який використовується в процесах оптимізації структури капіталу з метою підвищення рентабельності вкладеного капіталу. На перший погляд, вирішення пи-

Таблиця 1

Приклади розрахунку податкових коректорів в залежності від обраних варіацій отримання вигоди

№ з.п.	Найменування	Алгоритм розрахунку	Вигода у вигляді дивідендів (ФО)	Вигода у вигляді дивідендів (ЮО)	Вигода у вигляді процентів від облігацій (ФО)	Вигода у вигляді процентів від облігацій (ЮО)	Вигоди у вигляді заробітної плати (ФО)
1	Умовний обсяг вигоди, грн		100,00	100,00	100,0	100,0	100,00 (заробітна плата та ЄСВ)
2	Ставка податків першого порядку, %		18,00% (податок на приб.)	18,00% (податок на приб.)	0,0%	0,0%	18,03% (питома вага ЄСВ 22/122)
3	Сума податків першого порядку, грн	строка 1 * строка 2	18,00	18,00	0,00	0,00	18,03
4	Податковий коректор першого порядку	одиниця – (строка 3/строка 1)	0,82	0,82	1,00	1,00	0,8197
5	Ставка податків другого порядку, %		10,00% (ПДФО та військ. збір)	0,00%	23,00% (ПДФО та військ. збір)	0,00%	23,00% (ПДФО та військ. збір)
6	Сума податків другого порядку, грн	(строка 1 – строка 3) * строка 2	8,20	0,00	23,00	0,00	18,85
7	Податковий коректор другого порядку	одиниця – ((строка 3+строка 6)/строка 1)	0,738	0,82	0,77	1,00	0,6312

Джерело: розроблено авторами

Таблиця 2

Дані для розрахунку показника $WAFRS$ групи «власники-менеджери» (ВМ) в базовому та оптимізованих варіантах по періодах

Показник	I_2021	II_2021	III_2021	IV_2021	I_2022	II_2022	III_2022	IV_2022	I_2023	II_2023	III_2023	IV_2023	I_2024	II_2024	III_2024	IV_2024
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Фін. вигода групи $\Theta_{V_{BM}}$, млн. грн.	34,61	62,09	54,52	50,44	-19,41	-14,22	53,63	66,89	10,45	47,03	14,45	110,77	23,77	37,78	31,87	36,15
V_{BM} , млрд. грн.	1,66	1,71	1,75	1,75	1,76	1,73	1,71	1,75	1,78	1,79	1,80	1,86	1,87	1,87	1,95	1,97

Закінчення таблиці 2

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Базовий варіант «А»																
$\vartheta_{V_{BM_{NF}}}$, млн. грн.	34,61	62,09	54,52	50,44	-19,41	-14,22	53,63	66,89	10,45	47,03	14,45	110,77	23,77	37,78	31,87	36,15
$k_{tax_{V_{BM_{NF}}}}^{//}$	0,74	0,74	0,74	0,74	0,91	0,91	0,74	0,74	0,73	0,74	0,73	0,74	0,74	0,74	0,74	0,74
WAFRS	0,061	0,107	0,092	0,085	-0,044	-0,033	0,092	0,113	0,017	0,077	0,024	0,176	0,037	0,060	0,048	0,054
Оптимізований варіант «В»																
$\vartheta_{V_{BM_{NF}}}$, млн. грн.	11,3	38,2	30,1	25,9	-44,0	-38,5	29,6	42,4	-14,5	21,9	-10,7	84,8	-2,4	11,6	4,5	8,6
$k_{tax_{V_{BM_{NF}}}}^{//}$	0,734	0,737	0,737	0,736	0,903	0,904	0,737	0,737	0,910	0,736	0,913	0,737	0,960	0,734	0,728	0,733
$k_{tax_{V_{BM_F}}}^{//}$	0,77	0,77	0,77	0,77	0,77	0,77	0,77	0,77	0,77	0,77	0,77	0,77	0,77	0,77	0,77	0,77
WAFRS	0,063	0,109	0,094	0,087	-0,057	-0,046	0,094	0,115	0,011	0,079	0,019	0,178	0,038	0,061	0,050	0,056
Оптимізований варіант «С»																
$\vartheta_{V_{BM_{NF}}}$, млн. грн.	11,3	38,2	30,1	25,9	-44,0	-38,5	29,6	42,4	-14,5	21,9	-10,7	84,8	-2,4	11,6	4,5	8,6
$k_{tax_{V_{BM_{NF}}}}^{//}$	0,734	0,737	0,737	0,736	0,903	0,904	0,737	0,737	0,910	0,736	0,913	0,737	0,960	0,734	0,728	0,733
$k_{tax_{V_{BM_F}}}^{//}$	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0
WAFRS	0,076	0,122	0,107	0,099	-0,044	-0,033	0,107	0,128	0,023	0,092	0,032	0,191	0,051	0,074	0,063	0,069

Джерело: розроблено авторами

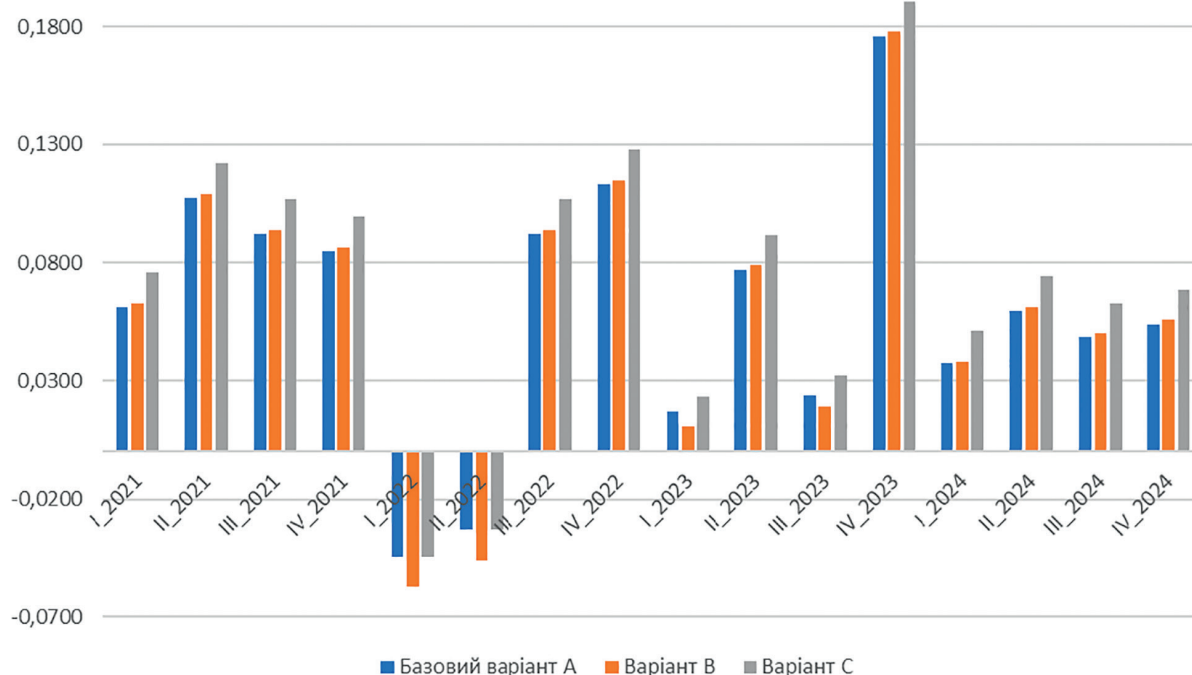

Рис. 1. Динаміка показника WAFRS (базовий «А» та оптимізовані «В» та «С» варіанти)

Джерело: розроблено авторами

тання оптимізації виглядає як проста математична задача пошуку максимуму функції *WAFRS* для групи «власники-менеджери», однак очевидна простота є оманливою. Розглянемо ряд факторів, що ускладнюють розв'язання даного питання для наведеного прикладу.

По-перше, складність полягає в наявності граничного рівня можливості застосування інструментів фінансування з фіксованою вигодою, що виражається в наступному.

Припустимо, що «власники» підприємства інвестували в діяльність фінансовий ресурс V_S та мають намір розділити його на чаини з фіксованим $V_{S_{fix}}$ та нефіксованим доходом $V_{S_{nofix}}$, тоді очевидністає обмеження для $V_{S_{fix}}$:

$$V_{S_{fix}} < \frac{RC_S * V_S}{RC_{fix}} \quad (4)$$

де $V_{S_{fix}}$ – обсяг фінансових ресурсів з фіксованою вигодою;

$RF\vartheta_v$ – рентабельність загального фінансового ресурсу еталонної структури;

$RF\vartheta_{fix}$ – рентабельність фінансових ресурсів з фіксованою вигодою.

Дане обмеження витікає з розуміння, що неможливо виконувати зобов'язання за фінансовими ресурсами з фіксованою вигодою, якщо вона перевищує обсяг загальної фінансової вигоди, принаймні в довгостроковій перспективі.

Враховуючи, що динаміка значення показника $RF\vartheta_v$ не має системного характеру та залежить

від ефективності діяльності підприємства в цілому, надмірний рівень застосування фінансових інструментів з фіксованою вигодою об'єктивно може призводити не тільки до нівелювання позитивного характеру, а й до посилення негативного впливу в періоди низькорентабельної діяльності підприємства. Даний факт можна спостерігати в першому та другому кварталах 2022 року, в першому та третьому кварталах 2023 року та в першому кварталі 2024 року (див. рис.2), коли значення фінансової вигоди від розміщення фінансових інструментів з нефіксованою вигодою приймає негативне значення, що відповідно відображається на значенні показника *WAFRS* (див. рис. 1).

По-друге, проблематика виявляється в наявності протидії з боку інших стейкхолдерів у випадку порушення критерію стабільності множини підприємства у відносинах з іншими стейкхолдерами [7, с. 13]:

$$\forall s_i \in F \Leftrightarrow \neg \vartheta_{s_i} = 0. \quad (5)$$

де $\neg \vartheta_{s_i}$ – «невгода» i -того стейкхолдера.

Розглядаючи динаміку показників на нашому прикладі здається, що показник *WAFRS* зростатиме разом із збільшенням обсягу фінансового ресурсу з фіксованою вигодою, оскільки для варіантів «В» та «С» $k''_{i_{maxF}} < k''_{i_{maxNF}}$ (див. табл. 2). Тобто оптимально знов здається стратегія максимізації показника *WAFRS* за рахунок зменшення обсягу фінансових інструментів з нефіксованою вигодою, особливо привабливим виглядає варіант «С», але водночас із зростанням фінан-

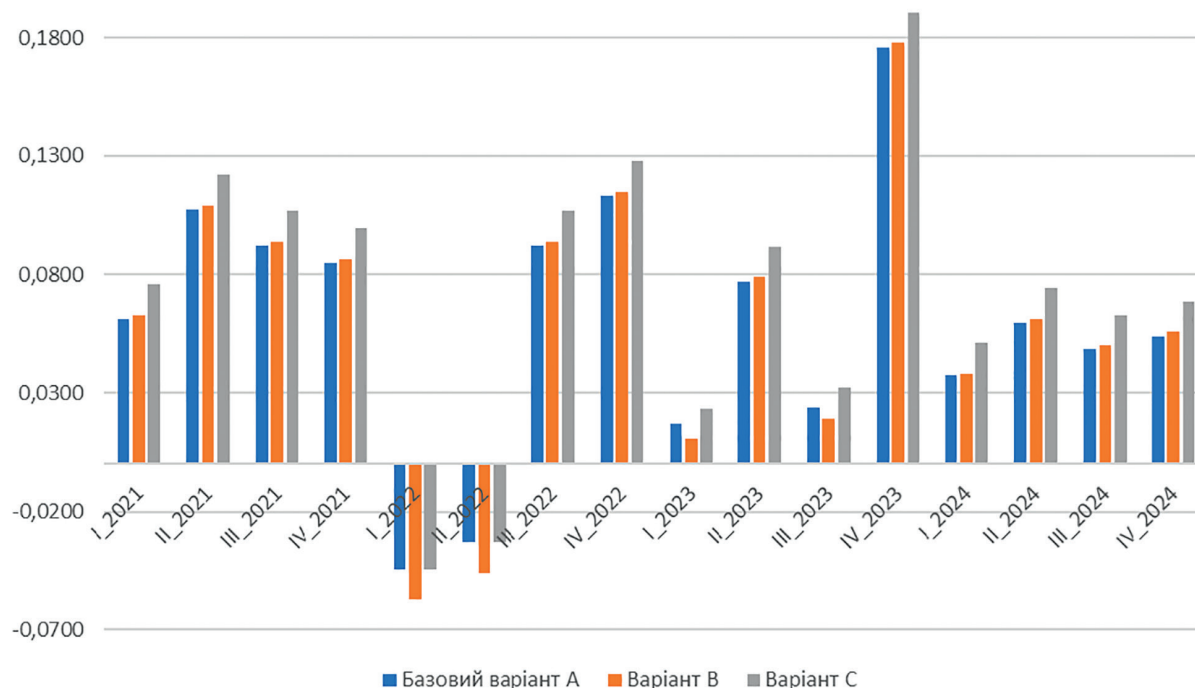

Рис. 2. Динаміка фінансової вигоди від інструментів з нефіксованою вигодою, млн грн

Джерело: розроблено авторами

сової вигоди для категорії «власників-менеджерів» фіксується зниження фінансових надходжень до державного сектору, що проявляється у скороченні обсягів податку на прибуток. Така тенденція свідчить про порушення критерію стабільності в системі фінансових інтересів стейкхолдерів. У відповідь на зазначений дисбаланс можуть виникати регуляторні обмеження, зокрема у формі законодавчого встановлення граничних ставок залучення фінансових ресурсів із фіксованим рівнем вигоди.

Безумовно, вказані фактори не вичерпують повного переліку впливових змінних, адже їх кількість та сила впливу залежать від комплексу ендегенних і екзогенних детермінант, що формуються у процесі функціонування конкретного суб'єкта господарювання в межах певної соціально-економічної ситуації. В той же час стає очевидним, що питання обрання стратегії щодо використання фінансових інструментів для розміщення фінансових ресурсів не може розглядатися ізольовано – воно повинне аналізуватися в тісному взаємозв'язку з іншими компонентами ресурсної складової фінансового потенціалу підприємства.

Висновки. На основі викладеного матеріалу можна прийти до висновку про те, що застосування показника WAFRS в якості окремого цільового показника оптимальності ефективного розміщен-

ня фінансового ресурсу конкретного стейкхолдера не є доцільним. Разом з цим, очевидна чутливість даного показника на зміни в наборі фінансових інструментів дозволяє використовувати його в якості індикативного інструменту для порівняння в рамках формування загальної стратегії формування структури фінансового потенціалу.

Гіпотетично можна припустити наявність оптимальної структури другого рівня ресурсної складової фінансового потенціалу, суттєвою ознакою є її індивідуальність, яка формується під впливом численних екзогенних та ендегенних факторів соціально-економічного середовища, але, при цьому оптимальність не слід пов'язувати виключно з максимізацією значення функції показника ефективності середньозваженої рентабельності стейкхолдерського фінансового ресурсу.

В завершення, акцентуємо увагу на необхідності продовження досліджень в цьому напрямку, оскільки індивідуальність відносин між зацікавленими сторонами, навіть в рамках схожих за походженням та побудові суб'єктах господарювання, характеризуються багатогранними аспектами, що відкриває широкий простір для подальших наукових досліджень в сфері підтвердження концепції шляхом аналізу емпіричних даних практичного економічного середовища.

Список літератури:

1. Давидов О. І. Використання моделей доданої вартості у вартісно-орієнтованому управлінні підприємствами. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*. 2019. № 1(28). С. 336–343. DOI: <https://doi.org/10.18371/fcaptr.v1i28.161696> (дата звернення: 14.03.2025)
2. Ковальчук Н. Оцінка фінансового потенціалу підприємства. *Економіка та суспільство*. 2021. № 34. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-34-33> (дата звернення: 10.03.2025)
3. Capital Structure. What is a capital structure?: веб сайт. URL: <https://moonfare.com/glossary/capital-structure> (дата звернення: 14.03.2025)
4. Акімова О., Петченко М. Теоретичні основи дворівневої структури ресурсної складової фінансового потенціалу. “Global and Regional Aspects of Sustainable Development”. *науки Scientific Collection “InterConf”*, (230): with the Proceedings of the 11th International Scientific and Practical Conference (December 26–28, 2024; Copenhagen, Denmark). Copenhagen, 2024. С. 10–13. DOI: <https://doi.org/10.51582/interconf.2024.230> (дата звернення: 10.03.2025)
5. Akimova O., Petchenko M.. Financial potential management in the context of stakeholder theory. *Scientific thought development: Economics, Management and Marketing, History, Art History and Culture, Medicine, Biology and Ecology. Monographic series “European Science”*. Karlsruhe, 2024. № 31(4). Р. 7–20. DOI: <https://doi.org/10.30890/2709-2313.2024-31-04> (дата звернення: 10.03.2025)
6. Акімова О., Петченко М.. Інструментарій аналізу другого рівня ресурсної складової фінансового потенціалу. “SOCIETY AND SCIENCE: INTERCONNECTION”: *науки the 5th International Scientific and Practical Conference (February 16–18, 2025; Porto, Portugal)*. Porto, 2025 С. 7–11. DOI: <https://doi.org/10.51582/interconf.2024.235> (дата звернення: 10.03.2025)
7. Акімова О., Петченко М.. Інструментарій аналізу першого рівня ресурсної складової фінансового потенціалу. *INTERNATIONAL FORUM: PROBLEMS AND SCIENTIFIC SOLUTION: науки XIV International Scientific and Practical Conference (January 16–18, 2025 Melbourne, Australia)*. Melbourne, 2025. С. 8–12. DOI: <https://doi.org/10.51582/interconf.2024.231> (дата звернення: 10.03.2025)
8. Гайдаєнко О.М. Величина ефекту фінансового левериджу як складова прийняття управлінського рішення. *Науковий вісник Ужгородського університету*. 2016. Вип. 2(48). С. 166–171. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/15469> (дата звернення: 06.03.2025)
9. Paolo Colla, Filippo Ippolito and Kai Li. Debt Structure. *Annual Review of Financial Economics*. 2020. Vol. 12:193–215. DOI: <https://doi.org/10.1146/annurev-financial-012820-015057> (дата звернення: 09.03.2025)
10. Öztekin Ö. Capital Structure Decisions around the World: Which Factors Are Reliably Important? *The Journal of Financial and Quantitative Analysis* 2015. №50(3). Р. 301–323. URL: <http://www.jstor.org/stable/43862254> (дата звернення: 05.03.2025)

References:

1. Davydov, O. I. (2019). Vykorystannia modelei dodanoi vartosti u vartisno-orientovanomu upravlinni pidpriemstvamy. [Application of the models of the added value in value-based management of enterprises]. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*. no.1(28), pp. 336–343. DOI: <https://doi.org/10.18371/fcaptp.v1i28.161696> (accessed March 14, 2025)
2. Kovalchuk, N. (2021). Otsinka finansovoho potentsialu pidpriemstva. [Assessment of the financial potential of the enterprise]. *Ekonomika ta suspilstvo*. no. 34. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-34-33> (accessed March 10, 2025)
3. Capital Structure. What is a capital structure? Available at: <https://www.moonfare.com/glossary/capital-structure> (accessed March 14, 2025)
4. Akimova O., Petchenko M. (2024). Teoretychni osnovy dvorivnevoi struktury resursnoi skladovoi finansovoho potentsialu. [Theoretical Foundations of the Two-Level Structure of the Resource Component of Financial Potential] “*Global and Regional Aspects of Sustainable Development*” Scientific Collection “*InterConf*”, (230): with the Proceedings of the 11th International Scientific and Practical Conference (December 26–28, 2024; Copenhagen, Denmark). pp. 10–13. DOI: <https://doi.org/10.51582/interconf.2024.230> (accessed March 10, 2025)
5. Akimova O., Petchenko M. (2024). Financial potential management in the context of stakeholder theory. *Scientific thought development: Economics, Management and Marketing, History, Art History and Culture, Medicine, Biology and Ecology. Monographic series “European Science”*. 2024. Karlsruhe : ScientificWorld-NetAkhataV. Book 31. Part 4. pp. 7–20. DOI: <https://doi.org/10.30890/2709-2313.2024-31-04> (дата звернення: 14.11.2024) (accessed March 10, 2025)
6. Akimova O., Petchenko M. (2025) Instrumentarii analizu druhoho rivnia resursnoi skladovoi finansovoho potentsialu. [Analytical Toolkit for the Second-Level Assessment of the Resource Component of Financial Potential] “*SOCIETY AND SCIENCE: INTERCONNECTION*”: proceedings of the 5th International Scientific and Practical Conference (February 16–18, 2025; Porto, Portugal). Porto, pp. 7–11. DOI: <https://doi.org/10.51582/interconf.2024.235> (accessed March 10, 2025)
7. Akimova O., Petchenko M. (2025). Instrumentarii analizu pershoho rivnia resursnoi skladovoi finansovoho potentsialu. [Analytical Tools for the First Level of the Resource Component of Financial Potential] *INTERNATIONAL FORUM: PROBLEMS AND SCIENTIFIC SOLUTION XIV International Scientific and Practical Conference* (January 16–18, 2025; Melbourne, Australia). pp. 8–12. DOI: <https://doi.org/10.51582/interconf.2024.231> (accessed March 10, 2025)
8. Haidaienko O.M. (2016) Velychyna efekty finansovoho leveryzhu yak skladova pryiniattia upravlinskoho rishennia. [The size of financial leverage effect as a component of managerial decision making] *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu*, vol. 2(48), pp. 166–171. Available at: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/15469> (accessed March 6, 2025)
9. Paolo Colla, Filippo Ippolito and Kai Li. (2020) Debt Structure. *Annual Review of Financial Economics*. vol. 12, pp. 193–215. DOI: <https://doi.org/10.1146/annurev-financial-012820-015057> (accessed March 9, 2025)
10. Öztekin Ö. (2015) Capital Structure Decisions around the World: Which Factors Are Reliably Important? *The Journal of Financial and Quantitative Analysis*, no. 50(3), pp. 301–323. <http://www.jstor.org/stable/43862254> (accessed March 05, 2025)